

Dosarul nr. 3ra-134 /22

(2-21027127-01-3ra-11022022)

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (jud. V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. L. Caraianu, S. Gubenco, A. Mironov)

ÎNCHEIERE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Oficiul teritorial Comrat al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Coșlev împotriva Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă:

La 22 februarie 2021, Serghei Coșlev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de stat cu privire la anularea deciziei nr. 0009/ACR din 05 februarie 2021 a Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat și obligarea Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat de a emite actul administrativ ce ține de acordarea reclamantului a asistenței juridice garantate de stat în cadrul dosarului penal nr. 2020190485, cu desemnarea avocatului întru acordarea asistenței juridice calificate.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin decizia nr. 0009/ACR din 05 februarie 2021 a Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat, i s-a refuzat acordarea asistenței juridice calificate garantate de stat, fiindcă nu dispune de mijloace financiare suficiente pentru a achita personal serviciile unui avocat.

Serghei Coșlev a menționat, că nu este de acord cu decizia contestată, fiindcă nu dispune de mijloace financiare pentru a achita serviciile unui avocat.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei nr. 0009/ACR din 05 februarie 2021 a Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat și obligarea pârâtului de a emite actul administrativ ce ține de acordarea

reclamantului a asistenței juridice garantate de stat în cadrul dosarului penal nr. 2020190485, cu desemnarea avocatului.

Prin hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, s-a anulat decizia nr. 0009/ACR din 05 februarie 2021 a Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat. S-a obligat pârâtul să emită actul administrativ ce ține de acordarea asistenței juridice garantate de stat reclamantului în cadrul dosarului penal nr. 2020190485, cu desemnarea avocatului întru acordarea asistenței juridice calificate (f.d. 39,40-44).

La 16 iunie 2021, Oficiul teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 31 mai 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, care ulterior, la 28 iulie 2021, a fost completată cu motivare, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă (f.d. 37-38, 52-53).

Prin decizia din 22 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de apel a Oficiului teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat și s-a menținut hotărârea din 31 mai 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central (f.d. 67, 68-73).

La 13 ianuarie 2022, Oficiul teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat a depus cerere de recurs, solicitând casarea actelor judecătorești și emiterea unei noi decizii, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Coșelev (f.d. 83-87).

În argumentarea cererii de recurs, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept anterior expuse, recurentul a invocat că nu este de acord cu hotărârea contestată, deoarece instanța ierarhic inferioară la adoptarea acesteia nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 22 noiembrie 2021, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei nu există. Decizia motivată din 22 noiembrie 2021 a Curții de Apel Comrat a fost notificată recurentului la 21 decembrie 2021, fapt confirmat prin avizul poștal (f.d. 82).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Oficiul teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 13 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 11 februarie 2022, prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimatului Serghei Coșelev a fost expediată copia recursului depus de Oficiul teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la examinarea admisibilității recursului, intimatul nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu a depus referință asupra recursului.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, cu valoare de principiu jurisprudențială că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Oficiul teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Oficiul teritorial Comrat al Consiliului Național de Asistență Juridică Garantată de Stat se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu